

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Nevam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id quidem probamus libenter (Az általalok katholikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
Égész évre 12 kor., félfévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytözségekben.

Közgyűlés a városnál.

Az augusztusi meleg ráfeküdt az egész város hangulatára. A közgyűlési teremben, a hol vidám beszélgetés, érdeklődő tanácskozások között szoktak bevonulni a város vénei, tegnap már rég elmúlt 9 óra s csak itt-ott lézengett egy-két városaty. Mintha érvényesülne az elv: nyugalom után édes a pihenés, a közgyűlési terem is csak alig tudott érdeklődésre hangolódni. Ha pedig valamelyik tárgy körül vita fejlődött, mintha puskaporral lett volna behintve, mindjárt fellobbant. Semmiségekért, szót nem érdemlő apróságok miatt oly parázsviták keletkeztek, hogy egyik-másik vitázó szinte személyében érezte magát sértve. A Kossuth szobor, Maron József ügye, az Élite-kávéház előtti kioszk, a Déli vasut melletti térnek házhelyekké való kisajátítása egész kis háborút rögtönzött.

Fiáth Pál báró főispán fél 10 óra után megnyitván az ülést, a jövő közgyűlés napját septe. 28-ra tűzték ki.

Deák Ferencnek, a haza bölcsének 100-os születési évfordulójára ez év október 17-re esik. Nemzetünk csak kötelességet ró le, ha e nagy napon országára szóló ünnepélyt ül. Ebből az ünnepélyből városunknak is ki kell vennie a maga részét, ép ezért rendkívüli diszközgyűlés tartandó.

Mivel azonban Budapest szék- és főváros ugyan ezen napon az egész országot a központban akarja egybevonni a nagy nap megülésére, a melyen a főispánnak, polgármesternek is részt kellene venni, ép ezért a rendkívüli diszközgyűlés napjait október 18-át tűzte ki a közgyűlés s az ünnep szónokául Tóth István főjegyzőt kérte fel.

Fehérvári Géza báró volt honvédelmi miniszter lemondása jelentősebb volna be ezután. Valami bucsuzató féle is akart hangzani, de az belefulladt a lemondást helyeslő felkiáltásokba: — Bár előbb ment volna vissza Bécsbe, a hazájába — féle zajos közbeszólásokba. Annyi bizonyos, hogy nagyon furcsa elparentálás volt a bakaministeré.

A kutak vizsgálatáról szóló szabályrendeletet ki fogják nyomtatni és szétosztják.

A marhalevel kezelését a törvény értelmében ezután egy cimben is megkülönböztetett hivatalnok fogja kezelni. Pénzes Imre a városnak takarékoskodni akarván, felszólalt, hogy talán legjobb volna, ha a meglévő hivatalnokok egyikének adnák ki ezt a munkát. A polgármester megnyugtatta a közgyűlést, hogy úgy is úgy lesz.

Galambos Istvánnak a berényi-ut mellett levő telkét házhelyekké való eldarabolásába a tanács beleegyezett. Farkasdy Dezső biz. tag kéri, hogy vegyék le az ügyet napirendről és tervrajzzal főszerelvé terjesszék a szeptemberi közgyűlés elé.

A déli vasuti pályaudvarral szemben levő telkeknek házhelyekké való eldarabolását nem ajánlja a főmérnök. Dr. Saára Gyula örvend

annak, hogy a Galambos-féle „protektionált“ telkeknek és a déli vasut melletti telkeknek ügye egymás mellé kerültek. Miért engedi meg a főmérnök a parcellázást ott és miért nem hagyja jóvá itt? Winkler Vilmos előadja, hogy a Galambos-féle parcellázást is helytelenítette, mindaddig, míg szálló-présházaknak kérték, mert úgy a város érdekét szenvednek kárt. Es csak akkor egyezett bele, miután házhelyre kérték a parcellázást, mert itt már mások az építési szabályrendeletek. Itt a város maga jelölteti ki a helyet, a hol építeni lehet, különösen pedig az utak helyét, a melyet szabadon kell hagyni. A déli vasut mellett levő telkek parcellázását is ezért helyteleníti, mert jól tudja, hogy a városra igen nagy terhet ró. Egyébiránt ezen ügyben döntött is már egy ízben a közgyűlés és pedig azért, mert a fölmerülő költségeket súlyosoknak találta. Kellenek utak, világítás, intézkedni kell a közrendészet ügyében is. De fontos kérdés a telkek mellett elvezető ut, mely eddig a Déli Vasut tulajdonát képezte. Eddig csináltatva nem volt s most, ha melléje építenek, a gondja a város nyakába szakad. Még nehezebb kérdés a nagy vízvezető árok, a melyen keresztül hidakat kell építeni. Tehát csak akkor egyezhet bele a parcellázásba, ha a telektulajdonosok oly tervezettel állanak elő, a mely a város érdekén cserőbát nem üt.

A régi megyei kórház ügye nem kerülhetett szőnyegre, mert a közgyűlés nem volt határozatképes.

A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a szerdai betévasárok alkalmával marhavásár is tartassék. A közgyűlés kéri a minisztert, hogy ezt az engedélyt szombatra is terjessze ki.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Hét országon keresztül.

Utí emlékek.

Az afrikai kirándulással együtt 3436 kilométer tettünk meg szárazon és vizen. Kérdezte is már főlem nem egy ismerősöm, hogy miként volt ez lehetséges két hét alatt, pláne tudva azt, hogy a spanyol vonatok a világ legkényelmesebben járó vonatai.

Erre én egy adomával feleltem:
 Két lengyel zsidó csodálkozva hasonlítgatta össze egymás ingének feketeségét.

— Nű! Számi — mondja az egyik — mikor váltottál te üngt?

A Számi gondolkozott egy ideig, de hiába. Akármennyire bontogatta az emlékezés fonálát, nem tudta kisútni, hogy mikor vette fel valamikor tisztán az ingét. Hanem fortélylallyt. Megfordította a kérdést és a Kóbit szoritotta sarokba.

— Mond meg te Khóbi, mikor volta tiszta tetítled az üngt?

Kóbi elpirult volna erre a kérdésre, ha el tudott volna pirulni, de aztán ő is bevallotta, hogy nincs tudomása az üvé üng tiszta voltáról.

Akkor aztán morfondirozni kezdett, hogy minden zsidónak olyan piszkos-e az inge, mint az övéké így szól:

— Te Khóbi az oreság itt a szomszédban, az is csak olyan gyakran váltja üngt, mint mi?

— Dehogy Számi, dehogy! A minden hónapba tisztába öltözi magát.

— Hát a Schossberger báró oreság?
 — Az minden héten veszi magára csopa tisztát.

— Nadszeró! Hát akkor a király, az pláne szeretheti a tisztaságot, mert mikor megszületett is, leöntözték keresztvízzel.

— No persze, hogy persze. A király minden reggel veszi tiszta üngt.

— Nű Khóbi, hát akkor a Rotschild oreság?

— A Rotschild oreság, a Rotschild? Az meg csak leteszi, fülvézi, leteszi fülvézi.

Nohát a mi utazásunk is ilyenforma volt szeretett utidirektorunk jóvoltából, azaz: fölültünk, leszáltunk . . . fölültünk, leszáltunk.

Szóval nagyon sokat voltunk vonaton, Bayonetól Madridig 30 és fél óráig zotyogtatott bennünket a gőzkocsi.

A táj eleinte kedves és szép volt, míg a pyrenei hegyek közt ereszkedtünk lefelé. Akárhány helyen Tyrol és Schweiz is büszkék lehettek volna rá. De természetesen itt a gesztenyefák diszlenek inkább. A falucskák és városok egészen olaszországi jellegűek. Kőből épültek, lapos fedéllel, erős, vastag cserépszindellyel fedve. Kívülről semmit sem mutatnak, sőt inkább elhanyagoltság jeleit mutatják. Úgy látszik, hogy a házakat kívülről csak építés idején szokták bevakolni. A nép szegény, igazabban szólva, nyomorban sanyilódik. De míg fiatalok, különösen a nők rendkívül bájosak. Julius közepén még arattak, holott a klíma szerint legalább két héttel előbb kellene kezdeniök az aratót, mint nálunk.

A hegyeken szerteszét legelésző kecskék és juhok csengője behallásztott zakatoló vonatunkba, a hegyek ormára épített kápolnák hangja esti inára hitt. Lassan esteledni kezdett. A növekvő félhomályban még soká néztük az iromba hegyek sötét alakjait, a mint mellettünk elsuhantak, az esti csillag fényét, a mely keresztül tört a bólingató falombokon. Ásítottunk, aztán nyugalom nélküli pihenésre tértünk. Kényel-

mesen elhelyezkedhettünk. Az öt személyre számított ülésen kető egészen jól elfért, hogy egyik kifele, másik befelé fordulva, lábainkat egymás hátához raktuk. A másik ülésen hasonlóképpen cselekedtek, ketőnek pedig a lábak helyére terített plaidékon és kofferokon akadt a körülmelegnek képest elég jó, kényelmes fekvés. Ha pedig valaki lézkelődött, visszarugatott és kvittek voltak.

Mire a nap sugarai elűzték a sötétség árnyát, mi is elértük az igazi a spanyol táj typusát. A pyreneusi hegyek költői hangulatot lehelő emelkedései, szakadécai, dús erdei az éj sötétben maradtak mögöttünk tova. Az éji utazástól elgyötörve, fáradtabban keltünk fel nyugvóhelyünkről, mint mikor fektüdtünk. Első tekintetünk kietlen lapos tájra csett.

Epen a mi kedély hangulatunknak felelt meg. Fáradt, kimerült, poézis nélküli vidék volt. Kopasz sziklák, fa nélküli, sivár legelők ásítottak felénk. Csupa kő, csupa aszott, reményvesztett nyomoruság az egész. Nagy messzeségben egy-egy falucska körvonalaí alakultak ki. Körülötte néhány fa szegyenletre a szegénységét. Itt-ott egy tanya-féle csoport tűnt elő. Nem fával, hanem fehér, szemebtató kőfallal vették körül. Az ajtóik alacsonyok, szinte meggörnyedve lehet csak belépni.

A lakosság persze beleillik ebbe a keretbe. Szomorú arccal végzi munkáját. Akárhány mellett elmentünk vonatunkkal, de észre sem vette, ieiénk sem tekintett. Rákacsztja a csacsijára, öszvérré kétoldalt a terhet, vagy dögöz a kátékerekű kordéjával a poros, kopár úton s cipeli az élet terhet, míg az Eg meg nem könyörül rajta és egy szebb, a spanyolokénál vidámabb hazába nem szólítja.

A szántóföldeiknél soványabbat nem tud.

Mai lapunk 4 oldal.

Az Elite kávéház melletti járdát a tulajdonos kávéházi használatra kérte. A tanács beleegyezett, ha a 4 mtr széles gyalogjáróból csak másfél métert használ fel, továbbá, ha körmenet, vásár vagy egyéb, nagyobb forgalmat igénylő alkalmatlanság esetén beszüntetheti. A polgármester azonban megfellebbezte ezt a határozatot. Ellene van a gyalogjárók ilyenmő felhasználásának és nem az egyesek, hanem az egész közönség érdekét kívánja szolgálni.

Nem tartja a felszerelést sem szépnek, hanem csak Pestről kimustrálnak. Ha beleegyezének, ő tiltakozik a szállár kerítés ellen. Követeli az elv kimondását, hogy közteret csak a közgyűlés adhat magának, a város polgármesterétől. S ha megadják, ne egy aranyat, hanem nagyobb összeget követeljenek érte.

Szabó Bakos András. Nem 50 koronáért, de 500-ért sem adná oda azt az utcaterületet, a mely eső sorban a járó-kelő közönség igényeinek kielégítésére van szánva. S ha az egyiknek megadják, az egész főútcára bolti-üzemeltetési joggal kérnek ilyenmő kiváltságokat. **Farkasdy Dezsőnek** skrupulusai vannak. A tanács ugyan másfél métert ígér, de ki fogja ellenőrizni azt a vendéget, hogy ne 2 métert foglaljon el abból a területről, ha kilébb teszi a székét. Hogy ez elkerültesse, a járda mellé vasrácsot követel. **Havranek József** polgármester ellenzi a vasrácsot is. A főmérnök 4 méter szélesnek mondja a gyalogjárt, ebből másfelet elfoglal a kávéház, harmadfelet maradna a közönségnek. Csodálja azonban, hogy elfeledkezett a fákról, melyek majdnem egy méternyi területet kötnek le. Két ember esernyővel nem férhet el egymás mellett. **Say Ferenc** helyteleníti, ha úgyszólván ingyen ad a város akkora területet. Mikor a kávéház melletti verandát átadta a város, szintén nevetségos tiszteletdíjat kért, pedig az a terület megfelel 3 szoba területének, a mi ott megér legalább 300 forintot. Semmiestre sem helyeselné a 10 koronás aranyból álló tiszteletdíjat. **Dr. Saára Gyula** beleegyeznek ugyan az átadásba, de csak határos időre pl. május 15-től szept. 15-ig engedélyezné. S határozottan ellene van annak, hogy vasrácsot is alkalmazzanak. A tárgyalást folytonos közbeküldések, mérges megjegyzések kísérték az (szó)Elite és nem (szó)Elite pártból. Végre is a szavazás nyomta el az ellenfelek küzködését, s 29 szavazat 24 ellenében az Elite kávéház kárára döntött, a mennyiben nem engedte meg az asztaloknak a járdára való rakását.

nék képzelné. A buszszállak legalább arasznyiról kiabálnak egymásra. Alacsonyak s 15-20 szemnél nem akad több egy kalászbán. És nem piros ám, mint a mi jó acélos, fehér kalocsot adó jó buzánk, hanem fehér, összeest. Természetes, hogy ebből nem is lehet puha kenyeret sütni. Egyébiránt kenyeret alig láttunk a spanyoloknál. Hosszúak, zömlye-, vagy kifli féle harapnivalót kaptunk. A harapas munkáját gyakorolhattuk rajta eléggé, csak a fogaink lettek légyen hozzá elég erősek. De legkevésbé a színelv voltam kibékülve. Olyan volt, mintha sorvadás (galoppierende Ausziehrung) bántotta volna. Nem is hittem soha naponsüt a kenyérenél egyébként. Az igaz, hogy a taliánok s a délvidéki franciák sem adnak különbet.

Ne vegye senki rossz néven, de túlzásnak se, ha a nyomorúság képét ilyen erős vonásokkal kívánom megfesteni. De ha lelkemben csak ilyen benyomás maradt utána. Kora reggeltől késő estig nem látni egyebet, mint sík, kopár tájékat, a hol még a nap is elfárad; nem látni egyebet, mint egy pár kopott, rongyos falut, még kopottabb lakosaival, azontúl görhes, bánatos csacsit, örökös özvegységbe merült özsvért, kétkerekű, nyirkorgó kordét, mellette a sovány, csupaszszerű spanyolt — mondom — ha az ember csak ilyenmin legeltetheti a szemét naphosszat, nehéz vizsgáló képet irni.

S annál inkább irhatom ezt, mert nem egyetlen utunkban, hanem a 14 nap közül legalább 8-10 napon keresztül ilyen vidék vett bennünket körül.

Hiszen sok az unalom, sok az egyformaság a magyar alföldön is. A homokfölgő akácerdőkön, meg a tanyákon kívül alig talál az ember az órákhoz tartó uton változatosságot. De mi a mienk a spanyolok földjéhez! A mi buzavetéseink,

Ezután a szörzsálhasogatás művészetét mutatta be a közgyűlés, illetőleg a tanács és párta. **Maron József** szabómester 24 esztendő óta készíti a város számára a szabómunkát. Mindig meg volt vele elégedve a város, de az idén elűtötték a pályázattól, noha az ő ajánlata a legolcsóbb volt. Ez az eljárás abban léli magyarázatát, hogy **Maron** tavaly 1000 koronás takarékpénztári könyvet tett le kaució fejében, amár a pályázati föltételek szerint csak 300 korona letetésére volt kötelezve. Az idei pályázat alkalmával nem tett le kauciót, hanem azt kérte, hogy számítsák be az 1000 koronás takarékpénztári könyvből benlevő fölösleges összegét. A tanács, különösen pedig **Fittler Béla** főügyész újabb kaució letetését követelték. Ezen folyt a disputa legalább fél óráig. A polgármester, a főügyész, **Saára Gyula** dr., **Say Ferenc**, **Boros Sándor** szóltak a dologhoz. Hiába argumentáltak, hiába bizonyították, hogy a város érdekei nem szenvedhetnek kárt, hiába tette **Saára Gyula** dr. nevetségessé állásfoglalását, a formák emberei ragaszkodtak a szavakhoz s csak akkor adták meg magukat, mikor a közgyűlés 34 tagja (tehát nagy többsége) **Maron** kérelmére mellett foglalta állást, a munkát neki adta.

A városi iskolák tanítóinál eddig egy furcsa szokás dívott. A megválasztott tanító 2 évi próbaidőt állott ki, ez idő alatt kevesebb (500 frt.) fizetést kapott és ezen időt a korpólékba nem számították be. A tanítók kérelemmel járultak a közgazgatási bírósághoz, mely méltányos kérelmüknek helyt adott, utasította a városi hatóságot, hogy a két év beszámíttassék és pedig — hogy esetleg félreértés ne történhesék — ne csak a tanítóknak, de a tanítóknak is.

A nád arát 100 kévékint 12 koronában állapítja meg a közgyűlés.

Eördögh Mihály vezető tanítóknak 3 havi szabadságidőt engedélyezett a közgyűlés, hogy megrongált egészségét helyreállíthassa. **Petrás Sándor** inokot nyugdíjazta, **Bardon Sándor** özvegyének 900 kor. végkielégítést adott. **Szeidl Mihály** özvegyének hasonlóképen. Az utkaparókat azonban a cseléd és munkás egyesületbe kéri csak felvétetni.

Özv. Reiter Sándorné megengedi, hogy házat faszindelyvel javíttassa, de azon kikötéssel, hogy 3 év alatt új cseréptetőt rakat.

Krammer Gyözőt elutasítja a közgyűlés a fizetés emelési kérelmével, s az általános rendezés körébe utalja, mivel sok kérelemnek nyitna utat.

melyek a tenger hullámzásával vetelkednek. Csupa kövérég, csupa duzzadó élet, csupa költészet. Milyenek a mi tanyáink, milyenek a mi zsuppall fedett faluink a spanyol élet kiengeszteléséhez? Ez ifjú élet, a haldokló nyugóssá. Milyen egy alföldi csikós, egy kanász ha kipódroi a zsiros bajuszát! Egy emberben több zsir van itt, mint ott az egész falun.

Ha volna szerettük volna addig, megtanultunk volna rajongani a mi magyar hazánkért.

Sokat morfondirozunk mi a spanyol vidékek kimondhatlan szomorúságán. Hiszen lehetetlen, hogy az Urísten ilyen irlamatlan lett volna hozzájuk, hogy a mikor anyai országot anyai természeti kincsével ruházott föl, miért hagyta volna ily szegénynek, ily vigasztalatlanul sívárnak a gavallér nemzetiség határait? Az Urísten eléggé szerette a spanyolokat is, nem is egyebet, hanem a kapzsiságukat siratják a szerencsétlenek. Telhetetlenek voltak. FŐL akartak fálni egyszerre mindent, a mit a szemük látott. Kiúrtották szépséges erdeiket, de elfelejtették beültetni. Azt hitték, hogy csupa gavallériából kipótolja azt, a mit ők elügyetlenkedtek. Az erdő azonban szintén feledékeny lett és nem nevelt több tölgyfát és virágot. Az eső, meg a szélvész lehorolta róla a termékeny, jó, erdőnevelő földet s a szegény spanyoloknak megmaradtak a sziklák, no meg a csacsik, hogy szimbolizálják s eszükbe juttassák az ősök eszejárását.

Ugy jártak az anyaföldükkel mint gyarmataikkal is. Addig nyuzták, addig pumpolták, míg egyszer fölmondták a szolgálatot s a spanyolnak megmaradt az éjhomályban kelszedő ősi dicsőség, meg a mellvérsé, a mire azonban senki sem ad senmit. No meg persze a.bikaviadal. Erről azonban rövid idő múlva.

Bilkei Ferenc.

A rendőrségnek szintén megszavazott egy kerékpárt a közgyűlés többsége.

Deák Ferenc születésének százados évfordulója alkalmával a Budapesti és főváros által rendezendő ünnepélyen városunkat **Havranek József** polgármester, **Fittler Béla** főügyész és **Saára Gyula** dr. biz. tag fogják városunkat képviselni.

Örömmel fogadta el a közgyűlés **Debrecen város** átiratát, melyben **II. Rákóczy Ferenc** hainvairak hazaszállítását kérelmezi.

Egy csomó jelentéketlen jelentés után **Nagy-Perkátá** kérvénye került szőnyegre, a mely szobrot akarván állítani **Kossuthnak**, városunkat kéri fel adakozásra. **Havranek József** polgármester ellenzi ezt a kérést (Egy hang: Előbb Fejérvártot állítsunk neki) mert először — ugymond — nem szerepelhetünk városunk méltóságának megfelelő összeggel, másodsor pedig: mert ezzel utat nyitunk annak, hogy minden kis község ilyenmő kérelmét teljesítsenek. **Fittler Béla** ismét a: eszmék küzdelmének veszedelmes porondján áll, ellenzi a megadást, amár ő nagyobb tisztelelője **Kossuthnak**, mint akárhány, a ki ajskaival dicséri (zajos közbeszólások). **Saára Gyula** dr., majd pedig **Tóth Artur** biz. tagok pártolják a szótlan fel a kérvény mellett. **Havranek** polgármester pedig a helyzet magaslatára emelkedve kérte a közgyűlést — s nagyon bölcsen és okosan cselekedte, hogy ily nagyfontosságú dologban ne vitatkozzanak, hanem fogadják el egyhangulag **Saára Gyula** dr. indítványát, azaz 50 korona adomány megadását. Így is történt.

Pénzes Imre indítványára megszavazták **Háden Józsefnek** a telekeldarabolási engedélyt. **Guzmics Kálmán**nak, a nagytehetségű festőművésznek kérvényét szintén jószíveleg intézte el a közgyűlés. **Havranek** polgármester ellenezte ugyan, de kivételképen mégis beleegyezett, hogy **Guzmics** segélyt kapjon és pedig úgy, mint azt a pénzügyi tanács indítványozta: évi 300 koronán.

Berregi József és neje a vadmezei dűlőben keresztet óhajtanak felállítani. Erre helyet kérék. A közgyűlés örömmel egyezett bele sőt a tanács kérelmére ellenére 100 forint alapot is elegendőnek vélt a kereszt fentartási alapjára.

UJDONSÁGOK.

— **Keresztény Fogvasztási Szövetkezetek értekezlete.** A Keresztény Fogvasztási Szövetkezetek országos központjának kezdeményezésére a fejérmegyei Szövetkezetek ma, szeptember 1-én népes értekezletet tartottak városunkban, a Szépvárosi kath. kör helyiségében. Körülbelül 15 Szövetkezet képviseltette magát az értekezleten, melyen dr. **Wildfeuer József**, a központ igazgatója elnökölt. Első sorban a központ által egybeállított alapszabályok képezték megbeszélés tárgyát, melyekhez beható eszmecserre után az értekezlet egyhangulag hozzájárult. Majd az egyöntetű megrendelés elvét fogadta el az értekezlet, mint olyan eszközt, mely egyedül képes a központnak s ennek révén a vele kapcsolatban lévő szövetkezeteknek akkora tekintélyt, akkora súlyt kölcsönözni, mely mindenkinek imponál s a Szövetkezeteket igazán azzá teszi, a miknek lenniök kell: a keresztény magyar nép végső menedekeivé. Tapasztalt férfiak egész sora szót hozzá a kérdéshez, melynek sikeres megoldása (mihez most már alapos a reményünk) forduló pontot fog képezni a Keresztény Fogvasztási Szövetkezetek életében. Az értekezlet, melyhez hasonló szep-tember hó folyamán az ország több nagyobb városában fognak tartani, jóval délt után ért véget. Mint halljuk, októberben Országos Szövetkezeti Kongresszus lesz Budapesten. Eppur si muove!

— **Eljegyzés.** Perc Imre helybeli páros eljegyezte **Kováts Béla** tárnoki iparos kedves és szép nevelt leányát **Resch Annuskát**.

— **Letört virág.** Almásy János városi kamarást, valamint nejét Pénez Mária szűlyos csapás érte forrón szeretett leányuknak *Almásky Kátiának* hosszú sorvasztó betegsége és a haladékos szentségeinek felvétele után történt elhunytával. A halál csak 22 évet engedett neki, beengedte tekinteni az életbe s mikor az élet legtöbb örömmel kecsegtette, a rideg sirt mérte ki neki lakóhelyül. Virágokkal elhalmozott koporsóját tegnap d. u. 3 órakor vitték ki a sir csendes nyugalmába. A temetőbe óriási részvét kísérte a mely osztozott a közkeveltségnek örvendő család mély bánatában. A városi tanítói kar gyönyörű gyászdalok éneklésével vett részt a szomorú szertartáson.

— **Uj ipariskolai tanító.** Az ipariskolában megüresedett tanszékre a mult vasárnap Lambert Vilmos tanító választott meg 14 szavazattal 1 ellenében.

— **Az ex-lex.** Azt hittük, hogy már itt, csendes magányunkban elvonulva, elrejtve a magas politika hullámverésétől, meg se érezzük az ex-lex szelét. S ime! tegnap a polgármester fájdalomtól megőrt szívvél adta tudtára a közgyűlés közönségének, hogy üres a kassza. Beleüött az ex-lex. Nincs benn egy fia-füllér se. Mivel azonban pénz nélkül nemcsak az ember nem ember, de a város se város, azért egy új forrás megnyitását kérte: a tisztviselői nyugdíjállapból kért potom 40,000 koronát. Megadatott. Mit is csináljunk egyebet?

— **Tanítóválasztás.** Az iskolaszék tegnap d. u. ült össze, hogy a három uj tanítói állásra a kandidációt megejtse. Sajnos azonban, hogy a paragrafusok utvestőjében csak arra az eredményre juthattak, hogy az uj minisiteri utasítás értelmében a közigazgatási bizottság van hivatalba kijelölni a választás elnökét. Mivel pedig a közigazgatási bizottság csak e hó 15-én ül össze, a választás is csak 15-ike után ejtethetnék meg, ha csak addig valami uton-módon gyorsabb megoldásra expedienst nem találnak.

A tanítói állásokra a következők pályáztak: Brand Irén (Szabad-Battyány), Kálmán Lenke (Moór), Kováts Iona, Kubik Lujza (Zomba), és Számmar Mariska (Vaál). Férfi tanítók: Árva Ignác (Hetes), Habacht János (Börgönd), Horváth Ferenc (Györ), Horváth Rezsó (Diós), Kapitány Lajos (Bicske), Kerner Károly (Lajos-Komárom), Kovács János (Simontornya), Masszauer Gyula (Arad), Péntek Ferenc (Nagy-Láng), Szabó Péter Szeredi János (Bükszád), Szevyart Gyula (Tata), és Véber Jenő (Bánhida).

— **A vármegyei hivatalos lap** még mindig késik s az egyszerűsített és meggyorsított közgyűlés labirintusából nem is remélhetjük hamarosan a kibontakozást. Tudvalevő dolog, hogy a vármegye közgyűlése már július 1-ére tervezte a lap megjelenését s a szerkesztés nehéz munkáját Balassa Sándor tv. megyei főjegyző vállára helyezték. Annak rendje s módja szerint pályázatot hirdettek a nyomdai munkára, be is érkeztek az ajánlatok, legolcsóbbnak először dr. Lurja Aladár, a „Székesfehérvári és Vidéke” nyomda nélküli szerkesztője, majd Csitári G. Emil nyomdatulajdonos ajánlatát találták. Ezt a határozatot azonban dr. Lurja Aladár üzleti szempontból nem találta helyesnek, megfelelőbbre s csakugyan a miniszter meg is semmisítette a határozatot bizonyos alaki kifogásokra való hivatkozással s oly utasítással, hogy a vármegye közgyűlése sürgősen hozza meg újabb határozatát. — Ez az októberi közgyűlésen meg fog történni s csakugyan kíváncsiak vagyunk, eljön-e valahára a hivatalos lap születése napja s ha igen, ki tarja kuszaviztre a várva-várt csecsemőt?

— **A belvárosi óvoda** súlyos veszteséget szenvedett az utóbbi időben. Göbel János György, az intézet lelkes, ügybuzgó igazgatója kidőlt az élek sorából. A másik veszteséget Magó Károly elvesztésével éri, a ki éveken keresztül mint az intézet titkára fejtett ki fáradhatatlan munkásságot s most Rácalmásra távozván az óvodában teljesített állásáról is kénytelen volt lemondani. Helyükre a vasárnapi gyűlés töltötte be. Göbel György helyébe Sólomy Lajost, a tóvárosi iskola vezető tanítóját; Magó Károly helyébe pedig Lambert Vilmos tanítót választván. Az uj tisztviselők dicséretes ügybuzgósága bizonyára az intézet fölvirágoztatását fogja eredményezni.

— **Uj ügyvéd.** A székesfehérvári ügyvédi kamara közzétette, hogy dr. Benjámin Jenő bicskei ügyvéd irodáját Vaalba tette át.

— **A gazember munkában elfört huszárkard.** A Sütő-utca egy idő óta szokatlanul hangos, a polgárok nyugalmát súrti egymásutánban vad horda ordítása, verekedők hadi lármája zavarja s bár ugyanazon utcának lakosa Kovács Lajos ker. rendőrbiztos is, sem őt az egyes konkrét eseteknél megjelenni, sem hivatalos iratát a rend helyreállítása érdekében felsőbbségéhez benyújtani nem láttuk. Szükségesnek tartottuk e megjegyzést, mert az utca lakói Kovács rendőrbiztosban inkább ráismernek egy alvó fakirra, mint a rend éber örere. A vasárnap éjjeli fülsiketítő láрма is ezt igazolja. A Sütő-utca 25. sz. alatti házban egy idő óta Zákits György a vendéglős s ez a hely azóta nagyon hangos. Vasárnap este csendes mulatózóik itták a hegy levét az u. n. rác-banda kevéssé harmonikus zenéje mellett, midőn 10 és 11 óra között Nagy Pál tartalékos közhuszár, Paulovics József, Nagy Mihály, Marácz István, Beke István, Csurjai Horváth János, és László Ferenc bevonultak a korcsmába. A huszár nagyon bizott kardja hatalmában s valami fogadási ügy kapcsán fene módon legénykedett, míg nem a vendéglős távozásra kérte a garázda kompániát. Nagy Pál, a jeles huszár már a korcsma szobájában kezdett rondalrohni s mert már előzőleg két korcsmából kiutasították, e helyütt több maroshegyi pajtásával együtt, komisz gazember-stíklire határozta el magát. Kardot rántott s darabokra kaszabolta a vendéglős két utcai alaklakt s aajtájt, sőt előzőleg az ajtónak záravárát is leszerelte a dühöngő huszár. Ezalatt a banda tagjai hatalmas kövekkel törtek szét mindent a vendéglőben. E nagy munkában a kard ketté törtöt s a penge felső része a markolattal együtt a benlevők kezébe került. A huszár most már az áruló kardért élet-halál harcra tölte magát s husángokkal, szekdarabokkal felszerelt társait végső közdelemre szállította, midőn egy houvéd szakaszvezető erélyes közbeszólása véget vetett a kiszámíthatatlan következményeknek. Nagy Pál, a bátor huszár a három csillag láttára gyáva nyul módjára futásnak eredt s megfellekedezve minden katonai vonásról, 100 lépés távolságról szidalmazni kezdte a szakaszvezetőt. Ez azonban nem ijedt meg a nagyhangú társaságtól, utánuk vetette magát, de hiába, a huszár jeleskedett a futásban s a vágóhíd körül eltűnt. A huszár és bandita cimborái még egyszer jelentkeztek a láthatáron, de biz a szakaszvezető 3 csillaga ismét megremégtette az elmenekülteket. A hó huszár már fogoly. Es joggal híhetjük, hogy a korcsmában elkövetett bitang munkája s a szakaszvezetővel szemben tanusított s minden katonai erényt nélkülöző magatartása szigorú bírói eljárás tárgyát fogja képezni. Az ilyen katonaruhába öltözötlet közbiztagnak fogház kell és nem szabad levegő.

— **Ióvahaogyott alapszabályok.** A helygymnaster végrevalahára a helybeli Szent-György kórház alapszabályait három évi vajadás után helybenhagya.

— **A tüzoltóság.** A Párisi Áruház katasztrófája fölírta az intéző köröket is, nemcsak a nagy közönséget. Annyi ember tűzhalála, no meg a tüzoltói metzemény gyarlósága oly megdöbentő, hogy okvetlenül gyors orvoslást igényel a közönség érdekében is. *Fialá* Pál báró főispán ezen elvet tartva szem előtt, a közgyűlés befejezése után meleg szavakkal ajánlotta figyelembe a tüzoltóság tejesítését. Talán a háztulajdonosok volnának belevonandók egy újabb akcióba? *Havranek* polgármester azonban ellenzte ezt a tervet, inkább a közadóból kíván egy összeget a tüzoltóság javára megszavaztatni. Így hát talán mégis lesz hasznunk még a Párisi Nagy Áruház égeséből is. S ebben az egy esztben nem a magunk, hanem a más káran fogunk tanulni.

— **Tervek.** A mai közgyűlés befejezte után még néhány indítvány került szőnyegre, még pedig a polgármester tervraktárából. Ugy látszik azonban, hogy ez idő szerint — nem kaszárnyákról lévén szó — talpraesettebbek és valószínűbbek lesznek a tervek.

Havranek József polgármester bejelentette ugyanis, hogy egy Hermann Frigyes nevű fiatal pécsi sörgyárossal tárgyal egy idő óta, a ki haj-

landó volna megvenni a sörházat és a rózsás-kerti fürdőt. Az előbbiért 17000 koronát ígért, ezért 38000-et. Polgármesterünk szíve azonban még mindig lelkesedvén a rózsás-kerti fürdőért és még mindig népígeget akarván belőle csinálni, (M! mindent csinálhatnánk a sőtön!) azt ajánlotta Hermannak, hogy inkább vegye bőbe a fürdőt. Hermann arra is hajlandó és a belefeleltett 38000 korona 6%-os kamatát hajlandó megadni a fürdőért. Egyszermind kötelezi magát, hogy a jövő tavaszra, már a maga érdekében is üzembe hozza a gyárat. Fizetni pedig készpénzzel fog. (Eljen!)

Egy másik terv pedig arról szól, hogy egy jutta-gyár volna alakuloban, a mely városunktól ingyen telket kérne s még azonfeül 25000 koronát, de ezt csak akkor, ha a gyár üzembe jutna és legalább 300 munkásnak adna kenyeret. Annyi bizonyos, hogy ez a terv sokkal kedvezőbb még a néhai Tschurtschenthaler-féle konzerv-gyár tervezetknél is, csak aztán a guta meg ne üsse, mint a *hogyan* szegény Tschurtschenthalert megütötte.

Mind a két terv a jövő közgyűlés napirendjén fog szerepelni.

— **Elgázolás.** Vasárnap este 9 óra tájban a Csapó utcában K. Horváth György földmivest egy fuvaros elgázolta. Mikor a bajt észrevette, lovai közé vágott s örült sebességgel hajtott a Palotai-utcán keresztül. Egy tart. honvédőrmester a kocsi után szaladt egy darabig, de nem tudta utolérni a menekülő fuvarost. Horváth a hátán szenvedett könnyebb természetű horrszólást.

— **A kivándorlás megnehezítése.** A kivándorlás folyton aggasztóbb mérvet ölt Magyarországon, a mely körülmény annak tulajdonítható leginkább, hogy lelketlen emberüzérek, percentre dolgozó kivándorlási ügynökök lépik el az országot. Többnyire alacsonyabb miveltégségi fokozatú szegénysorsú embereket keresnek fel, kánaáni bőségben főtven le nekik az újvilág minden talpalatnyi földjét. A multkorjában fogtak el Budapestben 5 ilyen izraelita vallású ügynököket, akik itt aranyhegyeket szoltak ígérni, és szegény elszakadt testvéreink, mikor partra szállanak, akkor veszik észre a keserű csalódást. Pláne most már az ottani kormányok kezdik a bevándorlást szigorú törvényekkel korlátozni. Így például az Északamerikai Egyesült-államokba való behocsaj-tástól a következők zaratának ki: hülyék, elmebetegék és eskóiban szenvedők; olyanok, kiknél öt éven belül vagy bármikor kétszer elmebeteg-ségi tünetek fordultak elő; szegények és olyanok, kik előreláthatólag a közkönyörületnek terhére fognak esni; koldusok és azok, kik veszedelmes, undorító vagy ragályos betegségben szenvednek; személyek, kik megbuccstelenítőt büntett vagy vét-seg miatt büntetve voltak; többenczük; anarchisták, vagy olyanok, kik az Északamerikai Egyesült-államok kormányra, vagy bármely kormányforma vagy bármely törvényes forma fölfogatását, vagy köztisztviselőik meggyilkolását hirdetik vagy védelmezik; rossz életű nők, kik nőket az erkölelteselenség útjára akarnak vezetni; továbbá oly személyek, kik szerződött munkára fogadtat-tak fel és akikért a szállítási költséget mások fizették meg, vagy e célból mások által segélyez-zettek, valamint azok, a kik az Északamerikai Egyesült-államokba való behocsaj-tás iránti kérelem keltétől számitva egy éven belül visszautasít-tattak, mint szerződött munkások, ugyszintén mindazok, kiknek bevándorlását nem tartják kívánatosnak.

— **Véres verekedés.** Vasárnap este 7 óra tájban a Wollner-féle korcsma udvara véres verekedés színhelye volt. Mire az előhívt két rendő megérkezett, Kis József Olaj-utca 2. sz. allati 20 éves földmivest megvertek és megrugdosták úgy, hogy Kis Wolner udvarán eszméletlenül fektűt. Elcsizgetése nem sikerült rögtön s a mentőként küldtek, a kik bevitték a Szt. György kórházba. A rendőrségi nyomozás szerint a verekedésben a következők vettek részt: Domonik Ferenc és Pincés Egved István Olaj-utcai, Erczbrucker István felső- királyosri, Nyikos István csutora-utcai és Szabadi Imre Olaj-utcai legények. A verekedés a korcsmás állítása szerint az udvarban történt, mert a midőn civakodni kezdtek, a korcsmából kituszkolta őket. A sérültet a korházban nem lehetett nyomban kihalgatni, mert eszméletlenségéhez ittassága is járult. A vizsgálat különben megindult.

IRODALOM.

— **Eltévedt kacsa.** A Csapó utca 18 szám alatti házban tegnap délután egy eltévedt kacsa tette tiszteletét. Tulajdonosa ugyanott átvetheti.

— **Öngyilkosságok.** Tegnap reggel 6 óra tájban a hosszú-temetői kálvária egyik stáció képénél egy fiatal ember hullájára akadtak. A hatóság részéről Liszt Ferenc ügyeletes rendőrbiztos, dr. Árokay Antal ker. orvos jelent meg a helyszínén s konstatálták, hogy öngyilkosság esete forog fenn. A golyó a bal hálántékon furdott a fejbe s rögtöni halált okozott. Az öngyilkos személyazonosságát eddig megállapítani nem tudták s épen ezért a hullát lefenyképezték. A külsőről ítélve az illető iparos lehetett. Szökés bujusza, a fején ritkulni kezdő hajja, 35—40 éves korra enged következtetni. Ruhája fekete volt s kis barna sétálpálca volt nála.

Schmitsek Ferenc nyéki csász pedig tegnap lakásán felakasztotta magát.

Egy teljesen jókarban levő Bösendorfer zongora eladó Kossuth u. 7. sz.

— **Bűnügyi főtárgyalások.** A székesfehérvári kir. törvényszéknél 1903. évi szeptember hónapban a bűnügyi főtárgyalások a következő sorrendben tartatnak meg: 2-án: Szátker Ferenc és 5 társa s. testisértés büntette; Vas József és 4 társa súlyos testisértés büntette. 5-én: Vajda György és társai hatóság elleni erőszak. 9-én: Bors József hat. elleni erőszak büntette; Leránt Antal 1 társa okirat ham. büntette; Buván Mihály 2 rbeli testi sértés vétsége. 12-én: Pátkos Lajosné közveszélyű vétség; Jónás János súlyos testisértés büntette; Nagy Gábor és 1 társa súlyos testi sértés vétsége. 15-én: Kovács Istvánné emberölés vétsége; Moóri Jánosné és 1 társa lopás büntette; Keszler József hatóság elleni erőszak büntette; Tóttós Ferenc lopás vétsége. 16-án: Szabó Sándorné s 2 társa felmenő ágbeli rokonon elkövetett súlyos testisértés; Hujber Ferenc lopás büntette; Szeméni István 2 társa testi sért. vétsége. 19-én: Petőcz József és 5 társa súlyos testi sért. büntette; Horváth József gondatlanság által okozott s. t. s. v. 22-én: Hucserka Antal 4 társa súlyos testi s. vétsége; Molnár Lajos 1 társa hatóság elleni erőszak. 23-án: Ifju Német Pál 1 társa felm. ág. rokonon elköv. testi sért.; Burai Antal súlyos testi sértés büntette; Pitter József súlyos testi sértés büntette. 26-án: Szabó Pál hat. elleni erőszak büntette; Puli Mária és 6 társa lopás büntette; Pálinkás István lopás büntette; 29-én: Hirschler Dávid 1 társa család bünt. részesség. 30-án: Fényes László sajtó útján elkövetett rágalmazás vétsége; Fényes László 1 társa párvialad vétsége; Fuchs Ferenc magánlak sértés büntette.

— **Állathetőség.** Moha községben a szájszék körömfájás kiütött.

— **Lopások.** A színház háta mögött levő Berger-féle vendéglőben Buzási Ferenc helybeli illetőségű csavargó Krausz Jakab polgárdi lakostól 16 koronát elloptott. Bár tanuvallomások bizonyítják tettét, Buzási konokul tagad. Átadatott a járásbírósnak.

Czeider Lajos nádásd-ladányi lakos kárára két és egy negyed kiló szalonnát elloptak. A lopást Jankovics Mihály szintén odaváló legény követte el, ki tettét másnap őszintén bevallotta.

Múlt hó 28-ikára virradó reggelre Székely János polgárdi lakos kárára 1 zsák búzát, Tóth Disznói István kárára pedig a nyílt tornácra 2 zsák rozstot elloptak. A csendőrök a nyomozást megindították, a mi azonban még eddig eredményre nem vezetett.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Szabad kézből eladó az öreghegyen egy jó karban levő szőlő a városhoz közel, csinos hajlékkal és nagyobb mennyiségű bor. Tudakozódni lehet id. Tomann Józsefnél Kigyó-utca 8. sz.

— **A Katholikus Hívtelmi Folyóirat** (8.) száma a következő gazdag tartalommal jelent meg: 1. X. Pius (arckép). — 2. Salus Papae. T. Pelikán Krizsó. — 3. Konzervatív politika. (Vége.) Keményfi Kálmán D. — 4. Szent Bernárd hatása korára. (Vége.) Palikovits Ignác. — 5. Megtértek csarnoka. Renouard Tódor Mária, Busfierre grófja. Nagy Béla. — 6. Külföldi Szemle. XIII. Leo. — X. Pius Dr. Triká József. — 7. Protestáns Szemle. A magyar protestánsok és a pápaság. — Református mákvirág. — Tüdős uram izetlenkedik. — Szotlan Soós Lajos morfondírozásai. Ifju Sámbar. 8. Krónikás. A feszület. — Az agylágyulás hazája. — Liberális moral. — Kath. öntudat ébresztése és a kath. sajtó. Dr. Kozma Kálmán. — 9. Irodalom. Pázmány — Dr. Kányurszky: Prédikációk ism.: T. Pelikán Krizsó. — Szokolozski Bert. Tartsatok bűnbánatot. Ism.: Ifju Sámbar. — Dr. Hanuy Ferenc: Kath. Egyetem Pécselt. (Bkldt.) — Dr. Hanuy Ferenc: Ertekezések a keresztiség kiszolgáltatásáról. T. Pelikán Krizsó. — Niedermayer A.: Magasztaljátok az Urat. Ism.: Onokrotalus. — 10. Vegyesek. — 11. Ravenhorst Wilderich. Kath. regény a reformáció korából lrt. Labadye. Fordított. T. Pelikán Krizsó.

E valóban hezappító folyóirat előfizetési ára egész évre 8 korona, mely öszeg, a szerkesztő-kiadóhivatalba: Budapest, VII., Csömör-ut 16. szám. alá küldendő.

14107/1903.

Árlejtési hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város a budai uton jelenleg épült új gyalogsági laktanyától kivézető alagsatornának az aszalvölgyi árokig meghosszabbítása; ugy a városi árvaház előtti-ter s ezt a kigyó-utcával összekötő köz alagsatornázására vonatkozó munkálatoknak, a városi közgyűlés 1903. évi Julius hó 21-én 176|12579 és 175|12603 szám alatt kelt határozatával elfogadott két terv, két költségvetés és két műszaki feltételek szerint illetve az azokban kitüntetett minőségű anyagokból, valamint azokban kitett méretekhez képest és ott leirt módon elkészítését vállalkozás útján eszközöli.

A vállalkozás zárt ajánlatok útján történik. A zárt ajánlatok a városi közigazgatási iktató hivatalba 1903. évi szeptember hó 9-ik napjának délelőtti 10 órájáig adhatók be.

A tervek költségvetések és egyéb feltételek alulirott hivatalos helyiségében (városház 11. sz.) a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor betekínthetők.

Ajánlati minta :

„En alulirott a Székesfehérvár szab. kir. város által a budai-uton jelenleg épített új gyalogsági laktanyától kivézető alagsatornának az aszalvölgyi árokig meghosszabbítására; ugy a városi árvaház előtti tér s ezt a kigyó-utcával összekötő köz alagsatornázására vonatkozó, a városi közgyűlésnek 1903. évi Julius hó 21-én. 176|12579 és 175|12603 sz. a. kelt határozataival megállapított összes munkálatokat az ahhoz tartozó anyag beszerzéseket és szállításokat, miként azok a meglevő és általam betekintett építési okmányokban nevezetesen a két építési tervben, két költségvetésben és két műszaki feltételekben kitüntetve vannak, illetőleg az építési bizottság későbbi rendelkezései szerint szükségessé válóan-danak s velem között két költségvetés minden egyes tételénél kitett egységi árákból . . . az . . . százalói engedés, feltűfizetés mellett elvállalom, egyttal kijelentem, miszerint az ezen munka teljesítésére vonatkozólag Székesfehérvár szab. kir. város tanácsának 14107|903. sz. alatt kelt határozatával megállapított feltételeket ismerem és azokat magamra nézve kötelezőknek kijelentem.

A kívánt bánatpénz fejében 440 koronát szóval négy száznegyven koronát készpénzben, következő értékpapírban ide mellékeelve betérjeszem.”

Kívülről:

„Ajánlat a székesfehérvári most épült új gyalogsági laktanyából kivézető alagsatorna-meg-

hosszabbítási, és a városi árvaház előtti tér ugy ezt a kigyó utcával összekötő köz alagsatornázási munkálataira.”

Felhivatnak mindazon iparhatósági jogosultsággal bíró vállalkozók, kik a fentebbi munkálatokat vállalatba venni óhajtják, hogy zárt ajánlatokat a már jelzett helyen és időben beadni annyival is inkább el ne mulasszák, mert a határidőn túl érkezettek, nemkülönben a hiányosan kiállított, avagy fel nem szerelték figyelembe vétetni nem fognak.

Székesfehérvártól, 1903. augusztus 29-én.

Polczer Péter s. k.,
gazd. tanácsos.

14108|1903.

Árlejtési hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város a budai-ut mentén fekvő, az építési tervben megjelölt telken építendő pótkeret-laktanya építésével s az ehhez szükséges anyagok beszerzésével és szállításával összekötött összes munkálatoknak a városi közgyűlés 1903. évi Julius hó 21-én 173|12578. sz. a. kelt határozatával elfogadott 7 drb. terv, egy költségvetés és egy műszaki feltételek szerint illetve az azokban kitüntetett minőségű anyagokból valamint azokban kitett méretekhez képest és ott leirt módon elkészítését vállalkozás útján eszközöli.

A vállalkozás zárt ajánlatok és nyilvános szóbeli árlejtés útján történik.

A zárt ajánlatoknak a városi közigazgatási iktatóban leendő beadására és egyttal a meglevő szóbeli árlejtésre határidőül 1903. évi szeptember hó 9-ik napjának délelőtti 11 óráját a városház nagytermébe tűzöm ki.

A tervek, költségvetések s egyéb feltételek alulirott hivatalos helyiségében (városház 11. sz.) a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor betekínthetők.

Az írásbeli ajánlati minta a következő:

„En alulirott a Székesfehérvártól a budai-ut mentén fekvő és erre kijelölt telken a városi közgyűlés 1903. évi Julius hó 21-én 173|12578 sz. a. kelt határozatával elfogadott 7 drb. terv, egy költségvetés és egy műszaki feltételek szerint építendő pótkeret laktanya építésével s az ehhez szükséges anyagok beszerzésével és szállításával összekötött összes munkálatokat s ahhoz tartozó anyagbeszerzéseket és szállításokat, miként azok a meglevő és általam betekintett építési okmányokban nevezetesen a 7 drb. építési tervben, egy költségvetésben és egy műszaki feltételekben kitüntetve vannak, illetőleg az építési bizottság későbbi rendelkezései szerint szükségessé válóan-danak, a velem között költségvetés minden egyes tételénél kitett egységi árákból az az . . . százalói engedés, feltűfizetés mellett, elvállalom, egyttal kijelentem, miszerint az ezen munka teljesítésére vonatkozólag Székesfehérvár szab. kir. város tanácsának 1903. évi augusztus hó 24-én 14108|903. sz. a. kelt határozatával megállapított feltételeket ismerem és azokat magamra nézve kötelezőknek jelentem.

A kívánt bánatpénz fejében 3722 kor. szóval három ezerharminczhatszuszsonkettő koronát készpénzben, következő értékpapírokban ide mellékeelve betérjeszem.

Kívülről:

„Ajánlat a székesfehérvári pótkeret laktanya építési munkálatokra.”

Felhivatnak mindazon iparhatósági jogosultsággal bírók, kik a fentebbi vállalatot elnyerni óhajtják, hogy zárt ajánlatokat a már jelzett helyen és időben beadni annyival is inkább el ne mulasszák, mert a határidőn túl érkezettek figyelembe vétetni nem fognak, egyzsersmint pedig a kitűzött helyen és időben megtartandó szóbeli tárgyalásra ezttal meghivatnak.

Székesfehérvártól, 1903. évi augusztus hó 29-én.

Polczer Péter s. k.,
gazd. tanácsos.